

УДК 657

Лемішовська О. С., доцент, Петрушина А. Б., бакалавр
(Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів)

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УМОВАХ АДАПТАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ОБЛІКОВОЇ СИСТЕМИ ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ

У статті розглянуто нормативні проблемні питання щодо обліку основних засобів за національними та міжнародними стандартами. Наведено фактори необхідності удосконалення обліку основних засобів на українських підприємствах, приведення методики національної облікової системи до міжнародних стандартів. Проведено порівняльний аналіз українських та міжнародних стандартів з регламентації і принципів обліку основних засобів, результати якого вказують на існуючі розбіжності. Розкрито відмінності у визнанні, оцінці, амортизації і загального підходу до методики обліку основних засобів в міжнародній практиці і приписів та регламентацій, які регулюють організацію облікової системи на українських підприємствах.

Ключові слова: основні засоби, бухгалтерський облік, національні та міжнародні положення (стандарты) бухгалтерського обліку.

Вступ

Якість облікової інформації щодо основних засобів обумовлює обґрунтованість прийняття управлінських рішень, а її показники, впливаючи на ефективність та конкурентоспроможність підприємства дають змогу користувачам визначити переваги та обмеження щодо використання даних бухгалтерського обліку, здійснювати їх правильну інтерпретацію, підвищуючи рівень аналітичних досліджень.

Протягом останніх років, відбулося внесення суттєвих зміни та доповнень до національних та міжнародних облікових стандартів, які стосуються обліку основних засобів. Такі зміни обумовлюють здійснення порівняння методологічних засад формування в бухгалтерському обліку інформації про них з метою визначення її співставності та адаптації до міжнародних вимог.

Для більш ефективної співпраці з закордонними інвесторами, інформація про діяльність суб'єктів господарювання, в т.ч. й про основні засоби національної системи обліку, повинна бути адаптована

до вимог міжнародної практики, оскільки основні засоби є одним з найважливіших чинників будь-якого виробництва, від стану яких та ефективності їхнього використання залежать кінцеві результати господарської діяльності, а тому правильність ведення їх обліку та урахування міжнародного досвіду є необхідним.

Порівнюючи підходи щодо ведення обліку основних засобів, які викладені в національному П(С)БО 7 та міжнародному МСБО 16 спостерігається їх подібність, яка зумовлена формування українського положення на основі міжнародних стандартів, проте існують певні розбіжності щодо класифікації об'єктів основних засобів, формування їх первісної вартості, методики переоцінки, проблемних аспектів методики нарахування амортизації основних засобів та перегляду їх ліквідаційної вартості. Незважаючи на те, що питання обліку основних засобів за міжнародними та національними стандартами регламентуються передусім нормативно-правовими актами, вони також детально вивчаються науковцями. Даній тематиці присвячені праці Н.М. Побережної, С.Ф. Голова, В.І. Поповича, Л.М. Руденко, І.А. Дерун, В.Д. Кубік, К.О. Утенкова та інших вчених.

Метою статті є розгляд нормативних документів з обліку основних засобів, зокрема П(С)БО 7 та МСБО 16, з'ясування їх спільних положень, виявлення відмінностей щодо класифікації об'єктів основних засобів, формування їх первісної вартості, методики переоцінки, проблемних моментів методики нарахування амортизації основних засобів та перегляду їх ліквідаційної вартості за національними та міжнародними стандартами.

В сучасних економічних умовах посилюється увага до змісту обліково-аналітичної інформації, яка виступає фактором ефективності роботи підприємства. Якість такої облікової інформації щодо основних засобів обумовлює обґрунтованість прийняття управлінських рішень, а її показники, впливаючи на ефективність прийняття рішень та конкурентоспроможність підприємства, дозволяють користувачам зрозуміти переваги та обмеження щодо використання даних бухгалтерського обліку, а також здійснювати їх правильну інтерпретацію, підвищуючи рівень аналітичних досліджень.

Для більш ефективної співпраці з закордонними інвесторами, інформація про діяльність суб'єктів господарювання, в т.ч. й про основні засоби національної системи обліку, повинна бути адаптована до вимог міжнародної практики, оскільки основні засоби є одним з найважливіших чинників будь-якого виробництва, від стану та ефективності використання яких залежать кінцеві результати господар-

ської діяльності, а тому правильність ведення їх обліку та урахування міжнародного досвіду є необхідним.

Протягом останніх років внесення суттєвих змін та доповнень до національних та міжнародних облікових стандартів щодо основних засобів, обумовлюють здійснення порівняння методологічних засад формування в бухгалтерському обліку інформації про них з метою визначення її співставності та адаптації до міжнародних вимог.

1. Проблемні аспекти щодо класифікації об'єктів основних засобів у вітчизняному та міжнародному обліковому законодавстві

Порівнюючи підходи щодо ведення обліку основних засобів, які викладені в національному П(С)БО 7 та міжнародному МСБО 16, спостерігається їх подібність, яка зумовлена формуванням українського положення на основі міжнародних стандартів, проте також існують певні розбіжності.

Подібність стандартів можна спостерігати у визначенні основних засобів. За обома стандартами основними засобами визнаються матеріальні активи, які утримують з метою використання їх у процесі виробництва, постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний термін корисного використання яких більше 1 року. Щодо визнання активом об'єктів основних засобів, то вони у МСБО 16 не є уточненими. Кожний бухгалтер має свою професійну думку і на її основі визначає належність окремих видів майна до основних засобів враховуючи конкретні обставини та умови експлуатації об'єкта, в деяких випадках враховують і методи нарахування амортизації [1].

Зазвичай при обліку господарської діяльності не кожне підприємство поділяє об'єкти основних засобів за групами, оскільки цього вимагає П(С)БО 7, нехтуючи при цьому способом покращення контролю та коригування амортизаційних відрахувань. У МСБО 16, на відміну від національних стандартів, передбачена можливість об'єднання окремих дрібних активів (інструментів, штампів, шаблонів, і т. д.) в один об'єкт.

Аналізуючи національні та міжнародні стандарти стосовно ведення обліку основних засобів, спостерігаються й певні відмінності їх класифікації (рис. 1, 2).

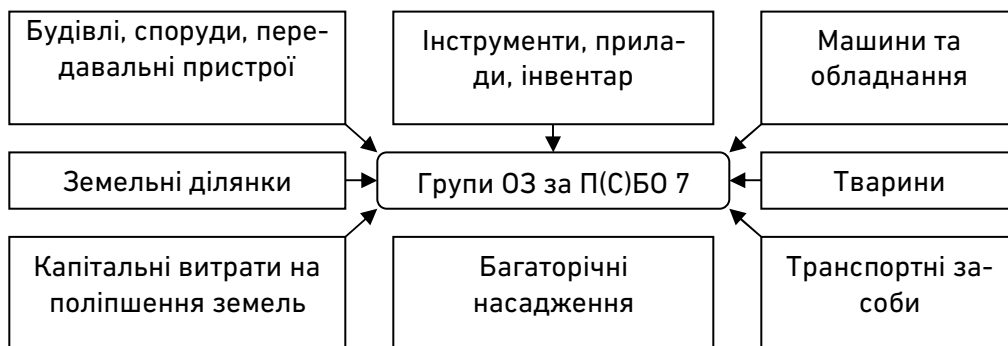

Рис. 1. Групи основних засобів згідно з П(С)БО 7

Рис. 2. Класи основних засобів згідно з МСБО 16

Отже, за П(С)БО 7, основні засоби поділені на групи, які узагальнюють вид того чи іншого основного засобу. МСБО 16 більш детально виокремлює види основних засобів: кораблі, літаки, автомобілі, які в П(С)БО 7, об'єднані в групу «транспортні засоби». Окрім цього, в міжнародному стандарті взагалі не виділяється така група основних засобів, як тварини або багаторічні насадження.

2. Формування первісної вартості основних засобів за національними та міжнародними стандартами: аналіз та порівняння

Одним з проблемних аспектів обліку основних засобів є їх оцінка, яка поділяється на первинну оцінку, уцінку та дооцінку. Як в національних стандартах, так і в міжнародних, первинна оцінка містить однаковий зміст щодо витрат, які до неї включаються, а також щодо обміну на подібні та неподібні основні засоби.

За національними і міжнародними положеннями сума витрат на демонтаж, переміщення об'єкта, відновлення навколишнього середовища включається до первісної вартості об'єкта (табл. 1).

За даними, наведеними у табл. 2, видно, що в П(С)БО 7 відсутня деталізація визначення первісної вартості, за таких умов, до первісної вартості об'єкта може бути зарахована вся сума прогнозованих витрат на демонтаж, а не теперішня вартість цієї суми, тоді коли МСБО 16 визначає, що до первісної вартості об'єкта слід включити теперішню вартість демонтажу (а не всю суму очікуваних майбутніх витрат на демонтаж). Щорічну суму забезпечення слід відносити до

витрат на позики (фінансові витрати), а не до первісної вартості об'єкта [2].

Таблиця 1

Елементи первісної вартості основних засобів
(оцінка на дату визнання)

П(С)БО 7	МСБО 16
Деталі визначення первісної вартості відсутні, внаслідок чого до первісної вартості об'єкта може потрапити вся сума прогнозованих витрат на демонтаж, а не теперішня вартість цієї суми	До первісної вартості об'єкта слід включати не всю суму очікуваних майбутніх витрат на демонтаж, а теперішню вартість цієї суми. Щорічно суму забезпечення слід переглядати, і її збільшення слід відносити до витрат на позики (фінансові витрати), а не до первісної вартості об'єкта

Таблиця 2

Порівняння витрат, що включаються до первісної вартості за П(С)БО 7 та МСБО 16

П(С)БО 7	МСБО 16
Суми, що сплачують постачальникам активів та підрядникам за виконання будівельно-монтажних робіт (без непрямих податків)	Ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок
Реєстраційні збори, державне мито та аналогічні платежі, що здійснюються в зв'язку з придбанням (отриманням) прав на об'єкт основних засобів	
Суми ввізного мита	
Суми непрямих податків у зв'язку з придбанням (створенням) основних засобів (якщо вони не відшкодовуються підприємству/установі)	
Витрати зі страхування ризиків доставки основних засобів	Будь-які витрати, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом

продовження табл. 2

Витрати на транспортування, установку, монтаж, налагодження основних засобів	
Інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до стану, у якому вони придатні для використання із запланованою метою	Первісна попередня оцінка витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими суб'єкт господарювання бере або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду

Аналізуючи різні шляхи отримання основних засобів – придбання за грошові кошти, створення або будівництво власноруч, за рахунок грантів, придбання в кредит, за рахунок пайових інструментів, як внесок до статутного капіталу, як подарунок від іншої юридичної або фізичної особи, придбання землі тощо спостерігаються певні відмінності у формуванні первісної вартості основних засобів за П(С)БО 7 та МСБО 16 (табл. 3).

Таблиця 3

Формування первісної вартості основних засобів за П(С)БО 7 та МСБО 16

Подія	П(С)БО 7	МСБО 16
1. Придбання в кредит	Витрати на виплату відсотків за кредит не включаються до первісної вартості об'єкта	У разі якщо об'єкт надходить за допомогою залучення кредитів, то облік витрат на виплату відсотків
		здійснюється відповідно до МСБО 23 «Витрати на позики», залежно від того, чи є цей об'єкт кваліфікованим активом, а також від умов і обставин сплати таких відсотків
2. Обмін або негрошові операції	Справедлива вартість основних засобів на дату отримання (при обміні на неподібний об'єкт). Залишкова вартість переданого основного засобу (при обміні на подібний	Собівартість такого об'єкта основних засобів оцінюється за справедливою вартістю, якщо операція обміну має комерційну сутність та справедливу вартість отриманого активу або відданого активу

продовження табл. 2

	об'єкт), але якщо вона вища за справедливу вартість отриманого об'єкта, визнається справедлива вартість, а різниця відноситься до витрат звітного періоду	можна достовірно оцінити. Якщо придбаний об'єкт не оцінюється за справедливою вартістю, його собівартість оцінюють за балансовою вартістю відданого активу
3. За рахунок грантів	При первісному визнанні придбаних за рахунок урядових грантів (коштів цільового фінансування) об'єктів вартість цих активів на суму отриманих коштів зменшувати не дозволяється	Балансова вартість об'єкта основних засобів може бути зменшена на суму отриманих державних грантів, якщо таке фінансування було пов'язане з придбанням саме цього об'єкта. Облік отримуваних грантів регулюється МСБО 20 «Облік державних грантів і розкриття інформації про державну допомогу». Метод зменшення вартості активів не називається МСБО 20 як єдиний, а висувається лише як альтернативний іншому методу – методу визнання грантів у доходах
4. За рахунок пайових інструментів	Методики обліку будь-яких операцій, в яких брали б участь пайові інструменти або їх (інструментів) вартість, у національному обліку не опрацьовано. Розрахунки з використанням пайових інструментів (або вартості таких) розглядаються тільки у контексті виплат працівникам	Якщо за отримані активи компанія розраховується пайовими інструментами, в обліку така операція відображається за дебетом рахунка відповідних активів і за кредитом рахунка акціонерного капіталу; якщо ж грошовими коштами (сума яких еквівалентна вартості запропонованих пайових інструментів) – дебетується також рахунок відповідних активів, але кредитується у такому разі рахунок зобов'язань
5. Як внесок до статутного капіталу	Погоджена засновниками (учасниками) підприємства справедлива вартість об'єктів основних засобів	Не передбачено

3. Методика переоцінки основних засобів за національними та міжнародними стандартами

Важливим в обліку основних засобів є процес їх переоцінки. Загалом, суттєвих відмінностей між МСБО 16 та П(С)БО 7 у переоцінці основних засобів не спостерігається. За П(С)БО 7 підприємство може переоцінювати об'єкт основних засобів, за умови, що залишкова вартість цього об'єкта суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу, аналогічно прописано і у МСБО 16.

Проте, при детальнішому аналізі все ж можна простежити деякі розбіжності при обліку переоцінки основних засобів, що представлені в табл. 4.

Таблиця 4

Відображення в обліку переоцінки основних засобів

П(С)БО 7	МСБО 16
Підприємство може переоцінювати об'єкт основних засобів, тобто стандартом передбачено тільки одну модель	Стандарт дає підприємству право обирати для відображення в обліку одну з двох моделей оцінки основних засобів після визнання: модель собівартості або модель переоцінки
Другий метод відсутній: передбачено використовувати лише перший (пропорційний) метод коригування накопиченого зносу	Передбачено два методи перерахунку суми зносу: а) сума накопиченого зносу перераховується пропорційно до зміни валової вартості активу; б) сума зносу виключається з валової вартості активу
Другий метод відсутній: передбачено використовувати лише перший (пропорційний) метод коригування накопиченого зносу	Передбачено два методи перерахунку суми зносу: а) сума накопиченого зносу перераховується пропорційно до зміни валової вартості активу; б) сума зносу виключається з валової вартості активу
З прийняттям Податкового кодексу України внесено зміни до П(С)БО 7, зокрема, дозволено застосовувати «індексацію» вартості основних засобів залежно від офіційного рівня інфляції	Вказана норма є суто податковою, і, звичайно, не застосовується

У П(С)БО 7 зазначено, що сума дооцінки залишкової вартості об'єкта основних засобів включається до складу капіталу у дооцінках а відображається в іншому сукупному доході, а сума уцінки – до складу витрат. Аналогічно у міжнародних стандартах, якщо балансова вартість активу збільшилася в результаті переоцінки, збільшення визнається в іншому сукупному доході та накопичується у

власному капіталі під назвою «Дооцінка». Проте це збільшення має визнаватися в прибутку чи збитку, якщо воно сторнує зменшення від переоцінки того самого активу, яке раніше було визнане в прибутку чи збитку [3].

4. Проблемні аспекти методики нарахування амортизації основних засобів та перегляду їх ліквідаційної вартості за національними та міжнародними стандартами

Що стосується нарахування амортизації основних засобів у національних та міжнародних стандартах є певні відмінності. Спільними методами нарахування амортизації у П(С)БО 7 і у МСБО 16 є прямолінійний та виробничий. Проте, у П(С)БО 7 є ще інші методи, а саме: зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивний, тоді ж як МСБО 16 включає в себе ще один метод нарахування амортизації – метод зменшення залишку (табл. 5).

Таблиця 5

Порівняння методів нарахування амортизації основних засобів
(крім інших необоротних матеріальних активів)

П(С)БО 7	МСБО 16
1. Прямолінійний	1. Прямолінійний метод
2. Зменшення залишкової вартості	2. Метод зменшення залишку
3. Прискореного зменшення залишкової вартості	Відсутній
4. Кумулятивний	Відсутній
5. Виробничий	3. Метод суми одиниць продукції

Слід зауважити, що МСБО 16 не містить виокремленого переліку методів амортизації основних засобів, які необхідно використовувати для розрахунку. Міжнародні стандарти зазначають, важливість того, щоб використовуваний метод відображав схему за якої підприємство отримує економічну вигоду від активу. Окрім цього, у даному стандарті поняттю зносу основних засобів увага не приділена [4].

На відміну від П(С)БО 7, де зазначено, що вартість землі не амортизується, у міжнародних стандартах є положення про те, що «у деяких випадках сама земля може мати обмежений термін корисної експлуатації, тоді її амортизують методом, який відображає вигоди, що мають бути отримані від неї».

Також, МСБО 16 не розглядає момент початку та припинення нарахування амортизації, проте у національних положеннях бухгалтерського обліку моментом початку нарахування амортизації вважається місяць, наступний за місяцем, у якому об'єкт основних засобів став придатним для корисного використання.

Зокрема, моментом припинення нарахування амортизації вважається місяць, наступний за місяцем вибуття об'єкта основних засобів, або ж переведення його на реконструкцію, модернізацію, добудову, дообладнання чи консервацію.

Окрім цього, порівнюючи П(С)БО 7 і МСБО 16, процес вибуття основних засобів здійснюється на основі продажу, проте у національних стандартах є безоплатна передача, невідповідність критеріям визнання активу, у міжнародних – виключення активу з використання без очікування економічних вигід від його вибуття [5].

Стосовно періодичності перегляду ліквідаційної вартості також існують відмінності (табл. 6).

Таблиця 6

Періодичність перегляду ліквідаційної вартості основних засобів

П(С)БО 7	МСБО 16
Така норма як чітка вказівка відсутня	Передбачено, що ліквідаційну вартість та термін корисної експлуатації об'єкта необхідно переглядати, принаймні, на кінець кожного фінансового року
Таке положення відсутнє	Вказано, що зміни ліквідаційної вартості та терміну корисного використання об'єкта основних засобів відображається як зміна облікових оцінок (а не облікової політики)

У міжнародних стандартах часткова ліквідація об'єкта основних засобів не визначається, а у П(С)БО 7 первісна (переоцінена) вартість та знос зменшуються відповідно на суму первісної (переоціненої) вартості та зносу ліквідованої частини об'єкта. Аналізуючи періодичність перегляду ліквідаційної вартості об'єкта, можна зробити висновок, що у П(С)БО 7 відсутні деякі норми, що представлені в МСБО 16.

Висновки

Таким чином, є ряд спільних положень для українських та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, зокрема ідентичні за змістом і назвою поняття, що наведені у національних і міжнародних стандартах, а саме: амортизація, вартість (сума), яка амортизується, ліквідаційна вартість, основні засоби, строк корисного використання (експлуатації), а також ідентичні поняття за змістом, які мають різну назву (наприклад: чиста вартість реалізації необоротного активу та справедлива вартість, первісна вартість та собівартість, група основних засобів та клас основних засобів тощо). Спільними методами нарахування амортизації у П(С)БО 7 і у МСБО 16 є пряmlinійний та виробничий.

Та все ж у аспекті оцінки, переоцінки основних засобів, визнання їх первісної вартості, амортизації та вибуття є вагомі відмінності. Відмінні риси між П(С)БО 7 та МСБО 16 можна пояснити тим, що міжнародний обліковий стандарт носить загальний рекомендаційний характер та не враховує національних особливостей ведення бухгалтерського обліку.

Зокрема, відмінним є те, що:

- МСБО 16 не уточнює, що є об'єктом основних засобів. Належність окремих видів майна до основних засобів визначається на підставі професійної думки бухгалтера з урахуванням конкретних обставин і умов експлуатації об'єкта, в окремих випадках методів нарахування амортизації;

- у МСБО 16 порівняно з П(С)БО 7 дещо інша класифікація основних засобів;

- МСБО 16 дає підприємству право обирати для відображення в обліку одну з двох моделей оцінки основних засобів після визнання: модель собівартості або модель переоцінки. У П(С)БО 7 сказано, що підприємство може переоцінювати об'єкт основних засобів, тобто стандартом передбачено тільки одну модель;

- МСБО 16 передбачає таку можливість, як об'єднання окремих дрібних активів в один об'єкт;

- в МСБО 16, уцінку основних засобів зараховують до складу витрат, а дооцінку – до додаткового капіталу;

- в П(С)БО 7 деталі визначення первісної вартості відсутні, внаслідок чого до первісної вартості об'єкта може потрапити вся сума прогнозованих витрат на демонтаж, а не теперішня вартість цієї суми, в той же час МСБО 16 визначає, що до первісної вартості об'єкта слід включити теперішню вартість демонтажу;

- у П(С)БО 7 наявні ще й інші методи нарахування амортизації: зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивний, тоді ж як МСБО 16 включає в себе метод зменшення залишку.

Із метою уніфікації П(С)БО 7 до МСБО 16 слід вирішити такі завдання:

- узгодити критерії визнання основних засобів та склад їх об'єктів у П(С)БО 7 з МСБО 16;

- передбачити в П(С)БО 7 такі методи нарахування амортизації основних засобів, які включено в МСБО 16;

- чітко сформулювати в П(С)БО 7 дії при списанні суми дооцінки об'єкта на нерозподілений прибуток.

Отже, враховуючи вищевикладені проблемні аспекти обліку основних засобів в умовах адаптації облікової системи до міжнародних стандартів, можна зробити висновок, що П(С)БО 7 вимагає змін і доповнень у положеннях щодо групування об'єктів, елементів формування первісної вартості, оцінки та методів амортизації основних засобів. Вирішення цих проблем дозволить гармонізувати національну систему обліку основних засобів відповідно до міжнародного облікового стандарту, в результаті чого будуть подолані певні неузгодженості в обліку основних засобів щодо їх придбання, використання та оцінки.

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 "Основні засоби". / IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_014. 2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 "Основні засоби" : Наказ Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 р. № 92 зі змінами і доповненнями. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>. 3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. 4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>. 5. Національне Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 1 „Загальні вимоги до фінансової звітності” : Наказ Міністерства фінансів України від 07 лютого 2013 р. № 73 зі змінами і доповненнями. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

Рецензент: к.е.н., доцент Вовк В. М. (НУБГП)

Lemishovska O. S., Associate Professor, Petrushyna A. B., Bachelor
(Lviv Polytechnic National University, Lviv)

PROBLEMS OF FIXED ASSETS ACCOUNTING IN CONDITIONS OF THE ADAPTATION OF UKRAINIAN ACCOUNTING SYSTEM TO INTERNATIONAL STANDARDS

The article deals with normative issues of accounting for fixed assets according to national and international standards. The factors of the need to improve the accounting of fixed assets at Ukrainian enterprises are presented, and the methods of the national accounting system are brought up to the international standards. A comparative analysis of Ukrainian and international standards on the regulation and accounting principles of fixed assets, the results of which indicate the existing differences. The differences in the recognition,

measurement, depreciation and general approach to the methodology of accounting for fixed assets in international practice and the regulations and regulations governing the organization of the accounting system at Ukrainian enterprises are disclosed.

Keywords: fixed assets, accounting, national and international accounting standards (accounting standards).

Лемишовська А. С., доцент, Петрушина А. Б., бакалавр
(Национальный университет «Львовская политехника», г. Львов)

ПРОБЛЕМНЫЕ АСПЕКТЫ УЧЕТА ОСНОВНЫХ СРЕДСТВ В УСЛОВИЯХ АДАПТАЦИИ УКРАИНСКОЙ УЧЕТНОЙ СИСТЕМЫ К МЕЖДУНАРОДНЫМ СТАНДАРТАМ

В статье рассмотрены нормативные проблемные вопросы учета основных средств по национальным и международным стандартам. Приведены факторы необходимости совершенствования учета основных средств на украинских предприятиях, приведения методики национальной учетной системы к международным стандартам. Проведен сравнительный анализ украинских и международных стандартов по регламентации и принципов учета основных средств, результаты которого указывают на существующие разногласия. Раскрыто различия в признании, оценке, амортизации и общего подхода к методике учета основных средств в международной практике и предписаний и регламентаций, регулирующих организацию учетной системы на украинских предприятиях.

Ключевые слова: основные средства, бухгалтерский учет, национальные и международные положения (стандарты) бухгалтерского учета.
